KÜÇÜK DOSTLARIMIZ KARINCALARIN DÜNYASI

HARUN YAHYA

Bu çalışmada kullanılan ayetler Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı Şubat 2001
İkinci Baskı Kasım 2002

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK
Prof. Kazım İsmail Gürkan Cad.
Hamam Sok. No.2 K.6 Cağaloğlu/İstanbul
Tel: (0212) 655 58 22 - (0212) 655 58 12

Baskı: SEÇİL OFSET
100 Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

www.harunyahya.org - www.harunyahya.com - www.harunyahya.net

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist

felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

KARINCALARIN DÜNYASINA HOŞGELDİNİZ!

Burak her gün okula giderken karşı evin bahçesine uğrar ve biraz orada oyalanır. Bunun nedeni ise hiç kimsenin tanımadığı ama onun çok sevdiği bir arkadaşının orada yaşamasıdır. Okula gitmeden önce arkadaşını görmeyi ihmal etmeyen Burak, bu dostluktan çok büyük keyif alır. Çünkü onun, belki de kimsenin olmadığı kadar akıllı bir dostu vardır. Bu dost çok küçük olmasına rağmen çok büyük özelliklere sahiptir. Ayrıca çok çalışkandır. Tüm işlerini büyük bir disiplin içinde yapar. Burak gibi okula gitmiyor olsa da, kendi yaşantısı için gerekli olan bir çok şeyi hiç hatasız başarır.

Bu küçük dostun kim olduğunu hepiniz merak ettiniz herhalde değil mi? O zaman hemen sayfayı çevirebilirsiniz.

İşte Burak'ın bu gizli dostu herkes tarafından hayranlık duyulacak özelliklere sahip olan küçük bir karıncadır.

Bugüne kadar karıncaların ne kadar büyük yeteneklere sahip olduğunu, ne kadar akıllı davranışlar gösterdiklerini duymamış olabilirsiniz. Hatta bazılarınız onları, pek bir şey yapmadan bütün gün oradan oraya dolaşan böcekler olarak görüyor olabilir. Ama böyle düşünenler hata yaptıklarını bilmelidirler. Çünkü karıncaların pek çok diğer canlı gibi kendilerine özel bir yaşantıları vardır.

Burak bu yaşantının detaylarını arkadaşından çok güzel bir şekilde öğrenebilmektedir. Her gün hiç aksatmadan küçük karınca arkadaşıyla konuşmaya gitmesinin, onunla sohbet etmekten bu kadar zevk almasının en önemli nedenlerinden biri de budur.

Burak, karıncaların dünyası ile ilgili arkadaşından öğrendikleri karşısında çok büyük bir şaşkınlık yaşamaktadır. Bu öğrendiklerini bütün tanıdıklarına anlatmayı, küçük arkadaşının aklını, yeteneklerini, tüm üstün özelliklerini herkese duyurmayı istemektedir.

Peki acaba Burak'ı bu kadar heyecanlandıran nedir? Karıncaların küçük dünyasına neden bu kadar büyük bir hayranlık duymaktadır? Mutlaka bunun nedenlerini merak etmişsinizdir. O halde okumaya devam edin…

Yeryüzünde en kalabalık nüfusa sahip canlılardan biri karıncalardır. Her yeni doğan 40 insanın yerine 700 milyon karınca dünyaya gelir. Yani yeryüzündeki karıncaların sayısı insanlardan çok çok daha yüksektir.

Karıncaların aileleri de çok büyüktür. Örneğin sizin muhtemelen 4-5 kişilik bir aileniz vardır. Bir karınca ailesinin sayısı ise kimi zaman milyonlarca olabilir. Şimdi bir düşünün: Sizin milyonlarca kardeşiniz olsa acaba tek bir evde yaşayabilir miydiniz? Elbette böyle bir şey mümkün değildir. Ancak karınca ailelerinin şaşırtıcı özellikleri bununla da bitmez. Onlar milyonlarca olmalarına rağmen birarada yaşarlar ve üstelik hiçbir karışıklık, anlaşmazlık, aksaklıkla karşılaşmazlar. Son derece düzenli ve disiplinli bir yaşamları vardır.

Karınca ailelerinin bazıları toplu olarak terzilik yapar, bazıları tarımla uğraşarak kendi besinlerini yetiştirir, hatta bazıları kendilerinden küçük canlılardan çiftlikler kurarlar. Tıpkı insanların çiftliklerde inek yetiştirip sütünü kullanmaları gibi, onlar da küçük yaprak bitlerini yetiştirerek onların sütlerinden faydalanır.

Böylesine şaşırtıcı yeteneklere sahip olan karıncaların dünyasını, gelin hep birlikte Burak'ın ve küçük karınca arkadaşının ağzından dinleyelim:

Burak: Onu ilk kez toprağın içinden çıkan minicik kafasını fark ederek tanıdım. Bu kafa kendi bedenine göre biraz büyüktü ve doğal olarak dikkatimi çekmişti. Ne işe yaradığını çok merak ettim ve bu küçük dostumu izlemeye başladım. Bu küçük beden üzerindeki büyük kafa, karınca yuvasının girişinde aslında bekçi görevindeydi. Nasıl mı? Dışarıdan gelen karıncaların kendi ailesine ait karıncalar olup olmadığına bakıyor ve ona göre içeriye girmelerine izin veriyordu.

Bu gözlemlerimden bir süre sonra da kendisiyle tanıştım ve ondan içeride neler olup bittiğini anlatmasını istedim. Benim merakımı hemen anladı ve küçük dostum, beni kırmayarak anlatmaya başladı. Tabi önce en merak ettiğim, büyük kafalı karıncaların nasıl diğerlerini tanıdığı ve içeriye aldığıydı.

Karınca: Önce şunu söyleyim Burak, bizim ailelerimize "koloni" ismi verilir. Yani bizler koloni denen topluluklar halinde yaşarız. Bir karınca, diğer bir karıncanın kendi kolonisinden olup olmadığını kolaylıkla anlayabilir. Bir işçi karınca, yuvasına giren bir karıncayı tanımak amacıyla anteniyle onun vücuduna dokunur. Ve kolonisinden olanla olmayanı, üzerinde taşıdığı özel "koloni koku" sayesinde hemen ayırt edebilir. Yuvaya giren karınca eğer bir yabancıysa, ev sahibi olarak bu davetsiz misafiri içeriye alamayız. Hatta onu uzaklaştırmak için bazen biraz zor kullanmak zorunda da kalabiliriz.

Burak: Anlattığı benzersiz güvenlik sistemi sonunda yuvaya girmeye çalışan diğer canlıların buna nasıl cesaret edebildiğine şaşırdığımı söyledim. O da benim bu tepkime gülerek karşılık verdi ve daha şaşıracağım çok şey olduğunu söyleyerek anlatmaya devam etti.

Karınca: İstersen sana şimdi de çok merak ettiğin yuvamızın içini anlatayım. Bizim kolonilerimiz, kraliçe karınca, erkek karıncalar, asker ve işçi karıncalardan oluşur. Üremeyi yani soyumuzu devam ettirmeyi sağlayan kraliçe ve erkeklerdir. Kraliçe, hepimizden daha iridir. Erkeklerin görevi ise, kraliçenin yeni karıncalar dünyaya getirmesini sağlamaktır.Diğer grup olan askerler, kolonimizin korunması, avlanma, yeni yuva yerleri bulunması gibi görevleri üstlenirler. Son grup ise, işçi karıncalardan oluşur. İşçilerin hepsi yeni karıncalar doğuramayan kısır birer dişidir. Kraliçe, karıncaya ve yavrularına bakar, onları temizler ve beslerler. Bunun dışında koloninin tüm diğer işleri de işçilerin sorumluluğundadır. Işçiler yuvaları için yeni koridorlar yapar, yiyecek arar

ve yuvayı sürekli temizlerler. İşçi ve asker karıncalar da kendi aralarında küçük bölümlere ayrılırlar. Bunlar yetiştiriciler, inşaatçılar, toplayıcılar gibi isimlerle adlandırılırlar. Her grubun farklı bir görevi vardır. Bir grup tamamen düşmanlardan korumaya ya da avlanmaya yönelirken, diğer bir grup yuva yapar, bir diğeri de bakım işleriyle uğraşır.

Burak: Küçük dostum bunları anlatırken merakla dinledim ve sonra ona şunu sordum. "Peki sen sürekli yuvanın girişinde durarak beklemekten hiç sıkılmıyor musun? Senin görevin nedir bu işbölümü içinde?" O da bana şu cevabı verdi:

Karınca: Ben de bir işçi karıncayım ve görevim burada kapıcılık yapmaktır. Çünkü gördüğün gibi ben yuva girişindeki deliği kapayacak büyüklükte bir kafaya sahibim. Böyle bir özelliğim olduğu için çok seviniyorum ve görevimi zevkle yerine getiriyorum. Sıkılmak diye bir şey benim için asla sözkonusu değil; aksine bütün arkadaşlarımı tehlikelere karşı koruyabilmek çok güzel bir iş.

Burak: Onun bu cevabı karşısında da ister istemez şaşırdım. Çünkü insanlar arasında bile çok sık rastlanmayan böyle bir fedakarlığı ve yardımlaşmayı, karıncalar hiç zorluk çekmeden rahatlıkla yaşayabiliyorlardı.

Karınca dostumun anlatıklarından yuva içinde mükemmel bir işbölümü olduğu açıkça görülüyordu. Disiplinli, aynı zamanda fedakarlıklarla geçirdikleri hayatlarında birbirleri arasında ben senden daha üstünüm, ya da ben daha güçlüyüm gibi kavgaların olup olmadığını merak ettiğimi söylediğimde bunun asla olmadığını da kendinden çok emin bir şekilde anlattı.

Karınca: Biz büyük bir aileyiz Burak. Aramızda hiçbir zaman kıskançlık, rekabet, hırs gibi kötü olaylar yaşamayız. Her zaman birbirimize yardım ederiz, her zaman hepimiz elimizden gelen en fazla şekilde koloniye hizmet etmeye çalışırız. Bizim aramızdaki herşey fedakarlık temeli üzerine kuruludur. Her karınca önce arkadaşlarını sonra kendisini düşünür. Mesala sana bir örnekle bunu daha iyi anlatabilirim dedi. Kolonide yiyeceğimiz azaldığında, işçi karıncalar hemen "besleyici" karıncalara dönüşürler ve yedek midelerindeki besin maddeleriyle diğerlerini beslemeye başlarlar. Kolonide besin fazlası söz konusu olduğunda ise, hemen bu kimliklerinden sıyrılıp, yeniden işçi karıncalar haline dönüşürler.

İnsanların canlılar arasında rekabet olduğuna yönelik şeyler söylediklerini duymuştum daha önce. Ama sen sakın bunlara inanma. Biz her zaman başarılı olmak için dayanışma içinde olmak gerektiğini çok iyi biliriz.

Burak: Ben de ona, kendisi ve kolonisi ile ilgili anlattıkları sayesinde bunu çok iyi anladığımı söyledim. Ve küçük arkadaşıma Allah'ın kendisini böyle fedakar, yardımsever,

arkadaşlarına düşkün yarattığı için çok sevindiğimi de belirttim. Gördüğüm bu güzel örneklerden sonra, en az onlar kadar fedakar olmaya, Allah'ın sevdiği güzel ahlaklı bir insan olmaya bir kez daha kesin karar verdiğimi anlattım.

Artık saat bir hayli geç olmuştu ve derse yetişmem gerekiyordu. Bu yüzden küçük arkadaşıma gitmem gerektiğini ama ertesi gün mutlaka uğrayacağımı, kesinlikle bir yere ayrılmasını istemediğimi söyleyerek oradan ayrıldım.

Burak: Ertesi gün tekrar aynı yere gidip küçük arkadaşımı beklemeye başladım. Aradan birkaç dakika geçmeden arkadaşım karşımdaydı. Ona bütün gece sabırsızlıkla sabah olmasını beklediğimi söyledim. Ve o çok merak ettiğim yuvanın içini anlatacağına söz verdiğini hatırlattım. O da yine beni kırmayarak yuvayı anlatmaya, çok güzel benzetmelerle anlatmaya başladı.

Karınca: Yuvamız, bizim küçük olmamıza rağmen şaşırtıcı derecede büyüktür. Ama aynı zamanda da büyük bir karargah gibi düzen vardır. Eğer bir yabancıysan içeri girmen imkansızdır. Çünkü senin de bildiğin gibi kapılarda benim gibi güvenlik görevlileri bekler.

İçeride ise çok düzenli ve hiç durmayan bir faaliyet vardır. Binlerce hatta bazen milyonlarca asker ve işçi karınca çok düzenli bir şekilde işlerini yapar. Binalarımız, içinde çalışmaya son derece uygun şekilde düzenlenmiştir. Her iş için özel bölümler vardır ve bu bölümler, hem asker karıncaların hem de benim gibi işçi karıncaların çalışmasına en uygun şekilde tasarlanmıştır.

Ayrıca binalarımızı inşa ederken her türlü ihtiyacı da düşünürüz. Örneğin bu bina yerin altına doğru katlar halinde iner. Bu yüzden güneş ışığından uzaklaşırız. Ama bazı bölümlerde de güneş enerjisine ihtiyaç vardır. İşte bu bölümleri de, güneşi en geniş açıyla alabileceği üst kısımlara inşa ederiz. Ayrıca sürekli bağlantı içinde olması gereken bölümler de vardır. Bunları da ulaşımın en kolay olacağı şekilde, birbirlerine çok yakın olarak hazırlarız. Bunların yanısıra fazla maddelerin yığıldığı depomuz, binanın yan tarafında ayrı bir bölüm olarak yapılmıştır. İhtiyaçlarımızı sakladığımız ambarlar ise rahat ulaşabileceğimiz yerlerdedir. Bir de unutmadan, tam binanın ortasında da, gerektiğinde hepimizin toplanabileceği geniş bir salon vardır.

Burak: Tüm bunları duyunca hayretle küçük arkadaşıma şunları sordum: "Gerçekten bunların hepsini siz mi yapıyorsunuz? Ben karıncaların böyle usta mimarlar, mühendisler gibi çalışabildiklerini hiç bilmiyordum. İnsanların böyle mükemmel binalar inşa edebilmeleri için senelerce okula gitmeleri, uzun uzun çalışmaları gerekir. Siz böyle bir eğitim mi alıyorsunuz yoksa?" O da bana daha da hayranlık uyandıracak şeyler anlatmaya devam etti.

Karınca: Hayır Burak. Biz hepimiz bunların tümünü doğuştan yapabilecek yeteneklere sahibiz. Hiçbir zaman bunlar bize öğretilmez ama biz nerede ne yapmamız

gerektiğini çok iyi biliriz. Üstelik daha dur henüz anlatacaklarımızı bitirmedim. Seni daha da şaşırtacak şeyler anlatacağım.

Söylediğim gibi, binamız bizim boyutlarımıza göre çok büyüktür. Ama buna rağmen her zaman eşit bir şekilde ısınır. Bizim yuvalarımızda çok gelişmiş bir ısıtma sistemi vardır. Bu sayede sıcaklık gün boyunca olması gerektiği derecede aynı kalır. Bunu sağlamak için binamızın dış kısmını ısıyı geçirmeyecek şekilde çeşitli maddelerle kapatırız. Kışın soğuk havanın, yazın da sıcak havanın girişini engelleyip istediğimiz sıcaklığı daima sağlarız.

Burak: Kuşkusuz bu küçük arkadaşımla tanışmamış olsaydım bunları karıncaların yaptığına inanmakta güçlük çekerdim. İşte bu düşüncelerimi de ona şöyle anlattım: "Sen anlatmadan önce bana böyle bir yuva anlatıp, böyle bir şeyi kim yapabilir diye sorsalardı aklıma çok değişik şeyler gelirdi. Böyle bir yuva ancak üstün teknolojik aletlerle ve profesyonel kişilerin çalışması ile gerçekleşebilir derdim. Hele bunu eğitim görmüş insanlar değil, karıncalar yapıyor deselerdi, buna asla inanmazdım açık söylemek gerekirse."

Küçük dostum büyük bir sakinlik içinde bana bunları anlatırken, bir yandan da benim aklımdan birçok düşünce geçiyordu. İnsanlardan daha becerikli sayılabilecek bu canlıları daha farklı değerlendirmeye başlamıştım. Öyle ki, karıncaların Allah tarafından var edilmiş olduğunu ve her an Allah'ın ilhamı ile hareket ettiklerini çok daha iyi anladım. Aksi takdirde bunların hiçbirini başarmaları mümkün olmazdı.

Ben bir taraftan bunları düşüne dururken küçük dostum da anlatmaya devam ediyordu. O anlattıkça daha da meraklanıyor, aklıma gelen herşeyi sormak istiyordum. İlk aklıma gelen soruyu yine hemen soruverdim. Karıncaların başka yeteneklerinden, mesela tarımla uğraştıklarından da bahsettiğini ve bana bunu nasıl yaptıklarını da anlatmasını istediğimi söyledim. Çünkü bir karınca, insanın bile büyük zorluklarla yapabildiği tarımı küçücük haliyle üstelik hiçbir aleti olmadan nasıl yapabiliyordu?

Karınca: Önce sana bizim hakkımızda bilmediğin bir bilgi daha vereyim. Böylece bu sorunu cevaplamak da daha kolay olacak. Biz karıncalar her ne kadar birbirimize benzer görünsek de, yaşayışlarımız ve fiziksel özelliklerimiz açısından çok çeşitli türlere ayrılırız. Karıncaların aslında yaklaşık 8800 çeşidi vardır. Her çeşidin de kendine özgü özellikleri bulunur. İşte tarım yapanlar da bu türlerimizden bir tanesidir. Şimdi sana tarım yapan ve diğer adları da "attalar" olan yaprak kesici karıncaları anlatacağım.

Attaların en baştaki özellikleri, koparttıkları yaprak parçalarını başlarının üstünde yuvalarına taşıma alışkanlıklarıdır. Bunun için önce taşıma işlemini yapacakları yolu rahat hareket edebilecekleri hale getirirler. Kestikleri yaprakları yuvalarına taşırken kullandıkları yol, adeta küçük bir anayol görünümündedir. Burada yavaşça ilerleyen attalar, bütün dal parçacıklarını, küçük çakıl taşlarını, çimen ve yabani otları toplar ve yan taraflara bırakırlar. Böylece kendilerine tertemiz bir yol oluşturmuş olurlar. Uzun

bir çalışmadan sonra bu anayol, özel bir aletle yapılmış kadar düzgün ve pürüzsüz olur. İşte bu yolda kendilerini sağlamca kenetlenmiş çenelerinde taşıdıkları büyük yaprak parçalarının altına gizleyerek yuvalarına doğru ilerlerler.

Burak: Yaprakların altına gizleyerek mi dedin? Neden gizlenme ihtiyacı duyuyorlar ki?

Karınca: Karıncaların da dikkatli davranmaları gereken durumlar vardır Burak. Örneğin attaların orta boylu işçileri hemen hemen tüm günlerini yuvanın dışında yaprak taşımakla geçirirler. Bu taşıma esnasında kendilerini korumaları zorlaşır; çünkü kendilerini korumaya yarayan çeneleri ile yaprak taşımaktadırlar.

Burak: Peki kendi kendilerini koruyamadıklarına göre kim onları korumaktadır?

Karınca: Yaprak taşıyan işçi karıncaların yanlarında sürekli daha küçük boy olan işçiler vardır. Bu işçiler attaların taşıdıkları yaprakların üstlerine çıkarak etrafı gözlerler. Eğer bir düşman saldırısı ile karşılaşırlarsa küçük boylarına aldırış etmeksizin hemen arkadaşlarını korumaya başlarlar.

Burak: Yine şaşırtıcı bir fedakarlık örneği. Ama ben bir şeyi daha çok merak ediyorum: Attalar bu yaprakları ne için kullanırlar? Neden böyle hiç durmaksızın büyük bir çabayla yaprak taşıyıp dururlar?

Karınca: İşte bu sorunun sırrı çiftçilik konusudur. Attalar bu yaprakları mantar üretiminde kullanırlar. Onlar yaprakların kendisini yiyemezler. Bunun yerine attaların işçileri bu yaprak parçalarını çiğneyerek bir yığın haline getirirler. Bunları yuvalarının yeraltındaki odalarında saklarlar. Bu odalarda ise yaprakların üzerinde mantar yetiştirirler. Bu şekilde, büyüyen mantarların tomurcuklarından kendileri için gerekli olan besini elde ederler.

Böylesine mucizevi olayları küçücük karıncalar nasıl yapabiliyor gibi bir sürü soru aklından geçiyor değil mi?

Burak: Evet. Gerçekten de anlattıkların karşısında karıncaların bunları nasıl başarabildiğini anlamaya çalışıyorum. Örneğin bana mantar yetiştir desen bunu kolay kolay yapamam. En azından bir sürü kitap okumam veya bunu bilen birilerine sormam gerekir. Ama attaların böyle bir eğitim görmediklerini biliyorum.

İşte bu yüzden attaları da, seni ve diğer karınca arkadaşlarını da böyle yetenekli kılanın ne olduğunu çok daha iyi anlıyorum. Siz, yaptığınız işleri başarabilecek şekilde doğuştan programlanmışsınız. Örneğin attalar dünyaya çiftçiliği bilerek gelmişlerdir. Elbette onlara doğuştan böyle bir yeteneği veren tüm canlıları yaratmış olan Allah'tır.

Seni ve arkadaşlarını da tüm hayret verici özelliklerinizle birlikte var eden şüphesiz Allah'tır.

Karınca: Doğru söylüyorsun Burak. Bunların tümü bize doğuştan öğretilmiştir. Bizi yaratan Allah tüm bunları bize nimet olarak vermiştir.

Burak: Yine saat ilerlemişti. Okula gitmem gerektiği için ona teşekkür ederek yanından ayrıldım. Yolda yürürken kulağımda hala karınca arkadaşımın anlattıkları yankılanıyordu. Bir yandan da düşünmeye devam ediyordum. Aklımdan şunlar geçiyordu:

Karıncaların yaptıkları becerikli davranışlar büyük bir aklı göstermektedir. Ama bu akıl karıncaların kendilerine ait olamaz. Onlar küçücük canlılar. O halde karıncaların tüm bu becerileri, aslında insanlara onları yaratmış olan Allah'ın aklını tanıtmaktadır. Karıncaları var eden Allah, kendi varlığını ve yaratışındaki üstünlüğü göstermek için, bu küçük canlılara kendi akıl ve iradeleriyle yapmaları mümkün olmayan işler yaptırmaktadır.

İşte arkadaşım karıncanın da, doğduğu andan itibaren böylesine akıllı, becerikli ve fedakar olması Allah'ın kendisine verdiği ilham sayesindedir. Yaptığı hiçbir şey onun kendisinin değil, Allah'ın gücünün ve aklının delilidir.

Tüm bu düşüncelerin ardından, çok daha farklı düşündüğüm bazı bilgiler, yerini doğrulara bırakmaya başladı. Çevremde sık sık duyduğum, canlıların tesadüfen var oldukları, sahip oldukları yetenekleri zaman içinde tesadüfen kazandıkları gibi bilgilerin yalan olduğunu bir kez daha anladım. Nasıl doğru olabilir ki? Düşünün kendi kendine tesadüfen var olan karıncalar nasıl olur da böylesine iyi anlaşabilirler? Nasıl olur da hiçbir karışıklık olmadan birbirleriyle anlaşabilir ve çok mükemmel yuvalar inşa edebilirler? Üstelik tüm bu karıncalar tesadüfen oluşmuş olsalar, her biri yalnızca kendini korumak için yaşıyor olsa, nasıl birbirlerine karşı böylesine ciddi fedakarlıklar yapabilirler?

Bütün gün okulda bunları düşündüm. Akşam eve dönünce ise Allah'ın tüm insanlara gönderdiği Kuran'ı okumaya karar verdim ve ilk okuduğum ayet ise şu oldu:

Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında gece ile gündüzün ardarda gelişinde temiz akıl sahipleri için gerçekten ayetler vardır. Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki) "Rabbimiz, sen bunları boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru." (Al-i İmran Suresi, 190-191)

Karıncayı, beni, annemi, babamı, kardeşimi ve evrendeki herşeyi yaratanın yalnızca Allah olduğuna hiç kuşkusuz inandım. Küçük dostum bana dünyada olabilecek en büyük gerçeği, Allah'tan başka hiçbir yaratıcı olmadığını bir kez daha hatırlattı.

Bence siz de bunları okuyunca artık hepiniz benim gibi en doğru olanı anlayacak, herşeyi yaratanın yalnızca Allah olduğunu bileceksiniz. Ve diyeceksiniz ki; "bize canlılar yaratılmamıştır, tesadüfen var olmuştur" diyen Darwin büyük bir yalancıdır. Etrafımızda bu kadar olağanüstü yeteneklere sahip canlı varken, bunların tesadüfen olduğunu düşünmemiz mümkün değildir."

O halde siz de birgün benim gibi böyle iyi bir dosta rastlarsanız, ondan çok şeyler öğrenmeniz gerektiğini sakın unutmayın. Onu yaratan Allah'ın sanatındaki mükemmelliği siz de iyice inceleyip düşünün. Ve Darwin gibi yalancılarla karşılaşırsanız da bu küçük dostlarımızdaki özellikleri anlatarak onların saçma yalanlarına hiçbir zaman inanmadığınızı ve inanmayacağınızı anlatın.